

Bireysel/Enstrümantal Müzik Eğitimi Alanının Bibliyometrik Görünümü: OpenAlex Temelli Betimsel Bir Performans Analizi

A Bibliometric Overview of the Field of Instrumental Music Education: A Descriptive Performance Analysis Based on OpenAlex

ÖZET

Bireysel/enstrümantal müzik eğitimi, öğrencinin duyuşsal gelişiminden eserin teknik-yapısal çözümlemesine ve eğitimcinin mesleki iyi oluşuna uzanan çok bileşenli bir alandır. Bu çalışma, alanın uluslararası bilimsel üretimini betimsel bir bibliyometrik performans analiziyle haritalamayı amaçlamaktadır. Veriler, tam açık erişimli OpenAlex dizininden 15 Ağustos 2026 tarihinde, başlık ve öz alanlarında yürütülen çok ifadeli bir arama dizisiyle elde edilmiş; 394 çalışmadan oluşan bir veri seti (derlem) üzerinde yayın yılı, belge türü, açık erişim durumu, birincil konu ve kurum boyutları çözümlenmiştir. Bulgular, alandaki üretimin 2016 sonrasında belirgin biçimde yoğunlaştığını (son on yıl tüm üretimin %64'ü), makalelerin baskın belge türü olduğunu (%69,3) ve çalışmaların yarıdan fazlasının açık erişimli olduğunu (%55,6) göstermektedir. Tematik yapı yüksek düzeyde dağınıktır; müzik eğitimi genel başlığı baskın olmakla birlikte müzik bilişi/nörobilimi, müzikoloji, müzik teknolojisi ve müzik terapisi belirgin akımlar olarak öne çıkmaktadır. Kurumsal üretim de dağınıktır (200 kurumun %78'i tek yayın). Tartışma bölümünde, haritalanan tematik yapı; çalgı eğitimini özgüven, form-teknik analiz ve mesleki doyum boyutlarında ele alan ulusal alanyazınla ilişkilendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bibliyometri, çalgı eğitimi, müzik eğitimi, OpenAlex, bilim haritalama

ABSTRACT

Instrumental music education is a multi-component field extending from the student's affective development to the technical-structural analysis of the work and the educator's professional well-being. This study aims to map the international scholarly output of the field through a descriptive bibliometric performance analysis. Data were retrieved on 15 August 2026 from the fully open OpenAlex index via a multi-phrase query over the title and abstract fields; a dataset (corpus) of 394 works was analysed across the dimensions of publication year, document type, open-access status, primary topic, and institution. Findings show that output intensified markedly after 2016 (the last decade accounts for 64% of all output), that articles are the dominant document type (69.3%), and that more than half of the works are open access (55.6%). The thematic structure is highly dispersed; while the general heading of music education dominates, music cognition/neuroscience, musicology, music technology, and music therapy emerge as distinct currents. Institutional output is likewise fragmented (78% of 200 institutions have a single work). The discussion relates the mapped thematic structure to the national literature addressing instrument education along the dimensions of self-confidence, form-technical analysis, and job satisfaction.

Keywords: Bibliometrics, instrument education, music education, OpenAlex, science mapping

GİRİŞ

Bireysel çalgı eğitimi, mesleki müzik eğitiminin bel kemiğini oluşturan, öğrenci–eser–eğitimci üçgeni etrafında örgütlenmiş çok boyutlu bir süreçtir. Bu sürecin niteliği yalnızca psikomotor beceri aktarımıyla değil; öğrencinin duyuşsal gelişimi, repertuarın teknik-yapısal çözümlenmesi ve eğitimcinin mesleki iyi oluşu gibi boyutlarla birlikte belirlenir. Nitekim çalgı derslerindeki etkileşimi inceleyen çözümlemeler, ders salt notaların deşifresine indirgenğinde öğrenme fırsatlarının belirgin biçimde daraldığını göstermektedir (Rostvall & West, 2003).

Bu boyutların ilki, öğrencinin özgüven ve öz-yeterlik gelişimidir. Bandura'nın öz-yeterlik kuramının dört kaynağını müzik bağlamında çözümleyen çalışmalar, en güçlü etkiyi edimsel ustalık deneyimlerinin taşıdığını ortaya koymuş (Hendricks, 2016; Zelenak, 2015); öz-yeterliği yüksek öğrencilerin bireysel çalışmalarında bilişsel-üstbilişsel stratejileri daha yoğun kullandığı saptanmıştır (Nielsen, 2004). Türkiye örneklemelerinde de çalgı öz-yeterliğinin çalışma süresi ve akademik başarıyla ilişkilendiği (Çiftçi, 2021; Afacan vd., 2022), müzik eğitimi ile özgüven arasındaki olumlu bağın ise sistematik derlemelerle desteklendiği görülmektedir (Jiang & Tong, 2025). Ulusal alanyazında bu boyut; müziksel etkinliklere katılım ile benlik saygısı ilişkisi (Küçük, 2011; Özmenteş, 2014), çalgı

Kutup Ata Tuncer¹
Aşkın Çelik²

How to Cite This Article

Tuncer, K. A. & Çelik, A. (2026). Bireysel/Enstrümantal Müzik Eğitimi Alanının Bibliyometrik Görünümü: OpenAlex Temelli Betimsel Bir Performans Analizi. *International Social Sciences Studies Journal*, (e-ISSN:2587-1587) 12(9), 1432-1439. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.23034152>

Arrival: 21 August 2026

Published: 30 September 2026

Social Sciences Studies Journal is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

¹ Doç. Dr., Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Müzik Eğitimi ABD, Manisa, Türkiye. ORCID: 0000-0002-8727-5255

² Doç. Dr., Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Demirci Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Müzik Eğitimi ABD, Manisa, Türkiye. ORCID: 0000-0003-0408-1330

çalan ve çalmayan öğrencilerin özgüven düzeyleri (Soytok Nalçacı, 2020), solo sahne performansına ilişkin özgüven algısı (Ekinci, 2013), çalgı performansına yönelik öz-yeterlik ölçümleri (Şeker, 2016) ve bireysel çalgı sınavına yönelik kaygı ile performans kaygısının belirtileri ve baş etme stratejileri (Nacakçı ve Dalkıran, 2011; Dalkıran vd., 2014; Saylam ve Girgin, 2019) üzerinden çalışılmıştır.

İkinci boyut, repertuarın form ve teknik açısından analitik çözümlenmesidir. Formun icracı perspektifinden öğretilmesi kuram ile pratiği birbirine bağlar (Duinker, 2024); eserin sanatsal-pedagojik analizi öğrencinin yapısal kavrayışını derinleştirir (Mozgalova vd., 2024); öz-düzenlemeli çalışma süreçlerinin mikroanalizi ise analitik farkındalığın alışkanlıkları kırdığını gösterir (McPherson vd., 2017). Çalgı çalmanın bilişsel ve akademik kazanımları da meta-analitik olarak belgelenmiştir (Román-Caballero vd., 2022). Ulusal alanyazında bu boyut, belirli eserlerin teknik kazanım ve form açısından çözümlendiği inceleme çalışmalarında (Uçar, 2015; Soyток Nalçacı, 2022); repertuar tasarımı ve çalgı eğitiminde karşılaşılan güçlüklerle odaklanan araştırmalarda (Coşkun, 2016; Jelen ve Alparslan, 2022) örneklenmektedir.

Üçüncü boyut, eğitimcinin mesleki doyumu ve iyi oluşudur. Mesleğin farklı evrelerindeki praxis şoku tükenmişlik ve öz-yeterlik örüntülerini yordamakta (Ballantyne & Retell, 2020); Türkiye'de müzik öğretmenlerinde tükenmişlik ile mesleki doyum ters yönlü ilişkilenebilir (Karabulut vd., 2022; Öztürk vd., 2020); tükenmişlik ve doyum, öğretmenlerin mesleği bırakma niyetinin en güçlü yordayıcıları arasında yer almaktadır (Madigan vd., 2021). Genç eğitimcilerin doyumu ise icra ile öğretim arasındaki dengeye bağlıdır (Sacchetti vd., 2023). Ulusal ölçekte bu boyut; müzik öğretmenlerinde tükenmişliği etkileyen etkenler (Otacıoğlu, 2008), mesleki yeterlik ile iş doyumu ilişkisi (Dursun vd., 2020), çalgı eğitimi sürecine ilişkin öğretmen ve öğrenci beklentileri (Girgin, 2015) ve çalgı eğitimcilerinin mesleki doyum düzeyleri (Soytok Nalçacı, 2024) üzerinden ele alınmaktadır.

Bir araştırma alanının olgunluğunu ve tematik yapısını nesnel biçimde görebilmek için bibliyometrik yöntemler giderek yaygınlaşmaktadır (Donthu vd., 2021). Müzik eğitimi alanında da bu tür çalışmalar hızla artmıştır: alanın genel bilimsel üretimi (Sánchez-Marroquí ve Vicente-Nicolás, 2024; Aras, 2025), teknoloji entegrasyonu (Ma vd., 2025), proje temelli öğrenme (Rahmawati vd., 2026), fakülte yapısı (Dong vd., 2026), öz-düzenlemeli öğrenme (Syafitri vd., 2024) ve ölçek geliştirme (Uçar vd., 2026) bibliyometrik olarak haritalanmıştır. Türkiye'de ise bu tür çözümlerler ağırlıklı olarak lisansüstü tez çalışmaları üzerinden yürütülmüş; keman ve viyola (Tebiş ve Okay, 2013; Arıca, 2017; Özay, 2020), yaylı çalgılar (Atilla ve Akyürek, 2020), gitar (Alyörük, 2016) ve koro (Babaç ve Köse, 2018) gibi alt alanlar ayrı ayrı taranmış, alanın geneline ilişkin bibliyografik değerlendirmeler ile lisansüstü eğitimin genel görünümüne ilişkin durum tespitleri de yapılmıştır (Tuna, 2017; Aksaray, 2019; Nazlımoğlu ve Karakoç, 2023; Önal ve Aksaray, 2023). Ancak bireysel/enstrümantal çalgı eğitimine özgü bir bibliyometrik performans analizi görece eksiktir. Bu çalışma, söz konusu boşluğu OpenAlex temelli betimsel bir analizle doldurmayı ve elde edilen tematik yapıyı yukarıda anılan üç boyut üzerinden ulusal alanyazınla ilişkilendirmeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

1. Alandaki yayın üretimi yıllara göre nasıl bir eğilim göstermektedir?
2. Belge türü ve açık erişim dağılımı nasıldır?
3. Alanın tematik yapısı (birincil konular) nasıl bir görünüm sunmaktadır?
4. Kurumsal üretim nasıl dağılmaktadır ve bu görünüm ulusal katkı açısından ne söyler?

YÖNTEM

Araştırma, betimsel bir bibliyometrik performans analizi olarak tasarlanmıştır (Donthu vd., 2021). Veri kaynağı olarak, atıf ve üstveriyi tümüyle açık biçimde sunan OpenAlex dizini kullanılmıştır (Priem vd., 2022). Veriler 15 Ağustos 2026 tarihinde, çalışmaların başlık ve öz alanlarında (title and abstract) aşağıdaki çok ifadeli arama dizisiyle elde edilmiştir:

"instrumental music education" OR "instrumental music teaching" OR "instrumental music pedagogy" OR "musical instrument education" OR "musical instrument teaching" OR "learning a musical instrument" OR "instrumental music training".

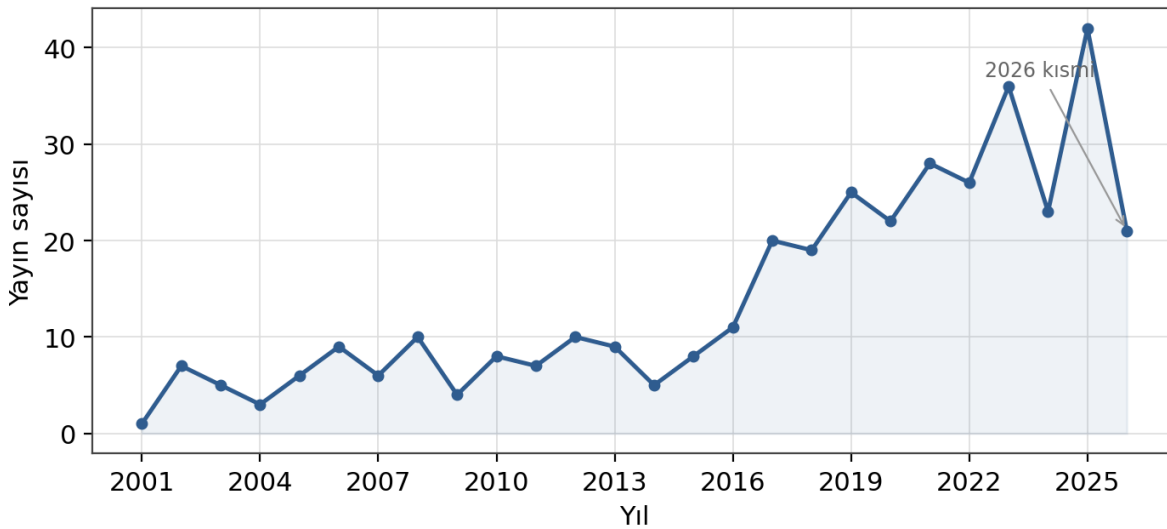
Arama, İngilizcede "instrumental" sözcüğünün çok anlamlılığından kaynaklanan gürültüyü azaltmak için her ifadeye "music/musical" bileşeni eklenerek daraltılmıştır. Elde edilen 394 çalışma; yayın yılı, belge türü, açık erişim durumu, birincil konu (OpenAlex algoritmik konu sınıflaması) ve yazar-kurum boyutlarında toplulaştırılarak (group-by) çözümlenmiştir. Betimsel istatistikler ve zaman serisi çözümlemesi Python (pandas) ortamında yürütülmüştür.

Çalışmanın kapsamı bilinçli biçimde performans analiziyle sınırlandırılmıştır. Belge düzeyinde ayrıntılı üstveri (yazar, dergi, atıf ve kaynakça alanları) bu aşamada çıkarılmadığından; en üretken yazar/dergi/ülke sıralamaları, tekil belgelerin atıf etkisi ve bilim haritalama çözümlemeleri (ortak-atıf, bibliyografik eşleşme, anahtar kelime eş-oluşumu) kapsam dışıdır. Bu sınırlılıklar, çalışmanın sonunda gelecek araştırmalar için birer açılım olarak ele alınmıştır.

BULGULAR

Yayın Eğilimi

Veri setindeki en eski kayıt 1943, en yenisi 2026 yılına aittir. Ancak alanın gerçek anlamda yoğunlaşması 2000'li yıllardan sonradır: 2000 öncesi yalnızca 20 çalışma (%5,1) üretilmişken, üretim 2001–2010 arasında 59, 2011–2020 arasında 136 çalışmaya yükselmiştir. Yalnızca 2021–2025 döneminde 155 çalışma üretilmiş; son tam on yıl (2016–2025) tüm üretimin %64,0'ını (252 çalışma) tek başına kapsamıştır. En verimli yıl 42 çalışmayla 2025'tir. (2026 yılı henüz tamamlanmadığından 21 kayıtlı kısmi olarak görünmektedir.) Bu tablo, bireysel/enstrümantal müzik eğitiminin son on yılda hızla olgunlaşan ve büyüyen bir araştırma alanı olduğunu göstermektedir.

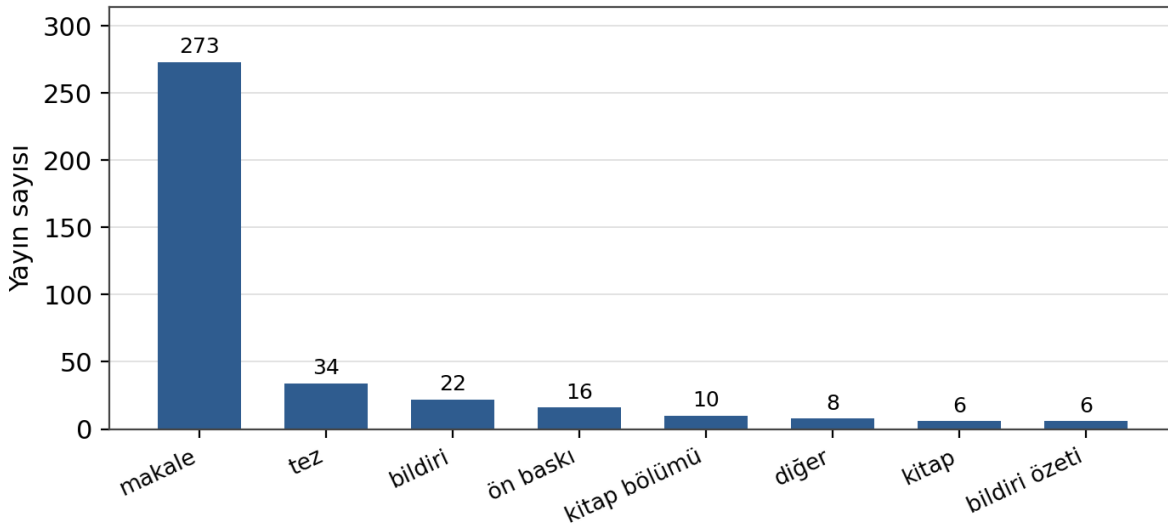

Şekil 1: Yıllara Göre Yayın Sayısı (2001–2026)

Kaynak: OpenAlex verileri kullanılarak yazarlar tarafından üretilmiştir.

Belge Türleri ve Açık Erişim

İnceleme kapsamında makalelerin baskın belge türü olduğu görülmektedir (273; %69,3). Bunu tezler (34; %8,6), bildiriler (22; %5,6), ön baskılar (16; %4,1) ve kitap bölümleri (10; %2,5) izlemektedir. Tezlerin görünür payı, alanın lisansüstü eğitimde de etkin biçimde araştırıldığına işaret eder. Hakemli çekirdek (makale + derleme + bildiri) 297 çalışmaya ulaşmaktadır. Bu araştırmada kullanılan veri setinin yarısından fazlası erişim açısından açık erişimli olup (219; %55,6) bu oran, alanın bilgi paylaşımına açık ve erişilebilir bir yapı sergilediğini düşündürmektedir.

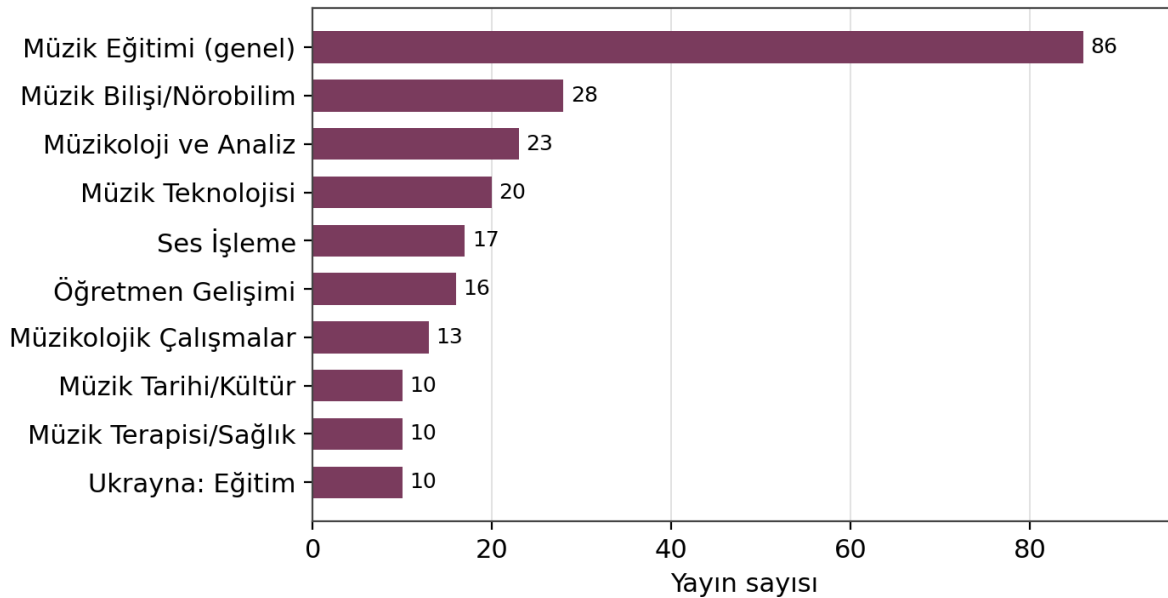

Şekil 2: Belge Türü Dağılımı (İlk 8 Tür)

Kaynak: OpenAlex verileri kullanılarak yazarlar tarafından üretilmiştir.

Tematik Yapı

Birincil konu dağılımı yüksek düzeyde parçalıdır: 388 sınıflandırılmış çalışma 109 farklı birincil konuya dağılmakta, bunların 74'ü yalnızca birer çalışmayla temsil edilmektedir. En sık görülen konu, %21,8'lik payla (86 çalışma) genel "müzik eğitimi" başlığıdır (Diverse Music Education Insights). Bunu müzik bilişi/nörobilimi (Neuroscience and Music Perception, 28; %7,1), müzikoloji (Musicology and Musical Analysis, 23; %5,8), müzik teknolojisi (Music Technology and Sound Studies, 20; %5,1), ses işleme (Music and Audio Processing, 17; %4,3) ve eğitim yöntemleri/öğretmen gelişimi (Educational Methods and Teacher Development, 16; %4,1) izlemektedir. Müzikoloji, müzik tarihi, müzik terapisi (Music Therapy and Health, 10) ve işitsel rehabilitasyon konuları da alanın çeperinde belirlemektedir. En az iki çalışmayla temsil edilen müzik-çekirdekli konular tek başına veri setinin %58,6'sını oluşturmaktadır. Bu tablo, çekirdeği müzik eğitimi olan ancak biliş/nörobilim, teknoloji ve terapi gibi disiplinlerarası kollara yayılan çok merkezli bir alana işaret etmektedir.

Şekil 3: En Sık Görülen İlk 10 Birincil Konu

Kaynak: OpenAlex verileri kullanılarak yazarlar tarafından üretilmiştir.

Kurumsal Görünüm

Kurumsal üretim de tematik yapı gibi dağınıktır: veri setine katkı veren 200 kurumdan 156'sı (%78,0) yalnızca tek çalışmayla temsil edilmektedir. En üretken kurum University of London'dır (7 çalışma). Onu üçer çalışmayla Northwestern University, Max Planck Society, University of Melbourne, Queen Mary University of London ve Toronto merkezli bir küme (University of Toronto, Baycrest Hospital, Baycrest Academy, Rotman Research Institute) izlemektedir. Toronto ekseninde yoğunlaşan bu kümenin müzik bilişi ve nöro-rehabilitasyon çizgisini

temsil etmesi dikkat çekicidir. Veri setinde dokuz konservatuvar/müzik akademisi (Royal Academy of Music, Sichuan ve Shenyang Konservatuvarları, Helsinki Sanat Üniversitesi, Münih Müzik ve Tiyatro Yüksekokulu vb.) yer almakta; coğrafi olarak Birleşik Krallık, ABD, Kanada, Almanya, Avustralya, İspanya, Ukrayna, Çin, Japonya ve Türkiye gibi geniş bir yelpaze temsil edilmektedir. Türkiye adına Manisa Celal Bayar Üniversitesi, İstanbul Nişantaşı Üniversitesi, Balıkesir Üniversitesi, Sakarya Üniversitesi ve Gazi Üniversitesi birer çalışmayla veri setinde yer almaktadır.

TARTIŞMA

Bulgular, bireysel/enstrümantal müzik eğitiminin son on yılda hızla büyüyen, açık erişime yatkın ve tematik olarak çok merkezli bir alan olduğunu ortaya koymaktadır. Üretimdeki bu yoğunlaşma, müzik eğitiminde bilimsel üretimin üstel biçimde arttığını bildiren çalışmalarla (Sánchez-Marroquí ve Vicente-Nicolás, 2024) ve 2020 sonrası ivmeye dikkat çeken bibliyometrik derlemelerle (Ma vd., 2025; Rahmawati vd., 2026) tutarlıdır; Aras'ın (2025) Türkiye örnekleminde raporladığı yıllık büyüme oranıyla da örtüşmektedir.

Kurumsal ve tematik dağınıklık, alanın en dikkat çekici yapısal özelliğidir. Veri setine katkı veren kurumların %78'inin yalnızca tek yayınlı temsil edilmesi, Sánchez-Marroquí ve Vicente-Nicolás'ın (2024) yazarların %77'sinin tek makaleyle temsil edildiği bulgusuyla ve Aras'ın (2025) yüksek tek-yazar oranıyla neredeyse birebir örtüşmektedir. Bu tablo, müzik eğitimi araştırmalarının küçük bir çekirdek yerine geniş ve dağınık bir katkı tabanına yaslandığını düşündürmektedir.

Tematik yapıya bakıldığında, çekirdeği müzik eğitimi pedagojisi oluştururken; müzik bilişi/nörobilimi, müzik teknolojisi ve müzik terapisi belirgin kollar hâlinde belirlemektedir. Teknoloji ekseninin görünürlüğü, alandaki teknoloji-odaklı bibliyometrik bulgularla uyumludur (Ma vd., 2025); öz-düzenlemeli öğrenme ve analitik çalışma temaları ise ilgili çalışmalarla örtüşmektedir (McPherson vd., 2017; Syafitri vd., 2024). Müzik terapisinin ayrı bir kol olarak belirmesi de, Türkiye'de müzikle tedavi konulu lisansüstü üretimin arttığını raporlayan bibliyografik incelemelerle tutarlıdır (Şen ve Akbaş, 2025). Baskın pedagoji eksen, girişte ele alınan ilk iki boyutla doğrudan ilişkilidir: öğrencinin öz-yeterlik gelişimi (Hendricks, 2016; Nielsen, 2004; Çiftçi, 2021) ve eserin analitik çözümlenmesi (Duinker, 2024; Mozgalova vd., 2024); bu eksenin yenilikçi ve dönüştürücü öğretim yaklaşımlarına doğru genişlediği sistematik derlemelerce de raporlanmaktadır (Olvera-Fernández vd., 2023). Ulusal alanyazındaki özgüven/öz-yeterlik odaklı araştırmalar (Küçük, 2011; Ekinci, 2013; Şeker, 2016; Soytek Nalçacı, 2020) ile eser çözümlemesine dayalı incelemeler (Uçar, 2015; Soytek Nalçacı, 2022), bu küresel eksenin ulusal ölçekteki karşılıklarını oluşturmaktadır.

Öte yandan haritada belirgin bir boşluk vardır: eğitimcinin mesleki doyumu ve iyi oluşu, veri seti içinde görece zayıf temsil edilen bir temadır. Uluslararası üretim daha çok öğrenci/icra odaklı pedagojiye, müzik bilişine ve teknolojiye yönelmişken; eğitimcinin doyumunu merkeze alan çalışmalar sınırlıdır. Her ne kadar fakülte yapısını haritalayan çalışmalarda "öğretim elemanı iyi oluşu" bir küme olarak belirse de (Dong vd., 2026), çalgı eğitimcisi özgü mesleki doyum çizgisi incedir. Bu bağlamda ulusal alanyazında eğitimcinin tükenmişliğini ve mesleki doyumunu konu edinen araştırmalar (Otacıoğlu, 2008; Dursun vd., 2020; Soytek Nalçacı, 2024), alanyazınca da önemi vurgulanan (Ballantyne & Retell, 2020; Madigan vd., 2021) ancak görece az çalışılmış bir boşluğa yönelmeleri bakımından değer taşımaktadır.

Son olarak Türkiye'nin, veri setindeki mütevazı ama gerçek görünürlüğü, ulusal katkının uluslararası ölçekte artırılabilmesi için bir potansiyele işaret eder. Türkçe bibliyometrik öncüllerin varlığı (Turhal ve Varış, 2022; Önal ve Aksaray, 2023; Aras, 2025; Uçar vd., 2026) bu potansiyeli desteklerken; İngilizce arama dizgisinin doğası gereği TR Dizin gibi ulusal indekslerdeki üretimin eksik temsil edildiği ve dolayısıyla Türkçe yayımlanan çalgı eğitimi araştırmalarının küresel haritayla tematik olarak örtüşse de veri setine yansımamış olabileceği unutulmamalıdır.

SONUÇ, SINIRLILIKLAR VE ÖNERİLER

Bu betimsel bibliyometrik analiz, bireysel/enstrümantal müzik eğitiminin 2016 sonrasında belirgin biçimde büyüyen, açık erişime yatkın, makale ağırlıklı ve tematik olarak çok merkezli bir alan olduğunu ortaya koymuştur. Alanın çekirdeğinde müzik eğitimi pedagojisi yer alırken; müzik bilişi/nörobilimi, müzikoloji, müzik teknolojisi ve müzik terapisi belirgin kollar oluşturmaktadır. Eğitimcinin mesleki doyumu ise görece az temsil edilen bir boşluk olarak belirmiştir.

Çalışmanın başlıca sınırlılıkları şunlardır: (i) tek veri tabanı (OpenAlex) kullanılmıştır; (ii) çözümleme, toplulaştırılmış (group-by) verilere dayalı bir performans analiziyle sınırlıdır; en üretken yazar/dergi/ülke sıralamaları, tekil belgelerin atıf etkisi ve bilim haritalama çözümlemeleri (ortak-atıf, bibliyografik eşleşme, anahtar kelime eş-oluşumu) kapsam dışında kalmıştır; (iii) İngilizce arama dizgisi Türkçe/ulusal üretimi eksik temsil

etmekte olup, ulusal veri setini tez merkezi üzerinden tarayan çalışmalarla (Arıca, 2017; Jelen ve Alparslan, 2022) karşılaştırmalı okumayı gerektirmektedir; (iv) OpenAlex'in algoritmik konu sınıflamasında, "instrumental" sözcüğünün çok anlamlılığından kaynaklanan az sayıda alan-dışı kaydın veri setinde kalması olasıdır. Gelecek çalışmalar, belge düzeyinde üstveri çıkararak yazar/dergi/ülke üretkenliğini ve bilim haritalarını (van Eck & Waltman, 2010; Aria & Cuccurullo, 2017) ekleyebilir; Scopus/Web of Science ve TR Dizin'i birlikte kullanarak ulusal ve uluslararası üretimi karşılaştırabilir.

KAYNAKÇA

- Afacan, Ş. vd. (2022). Self-efficacy perceptions of music department students on instrument performance. *International Journal of Progressive Education*. <https://doi.org/10.29329/ijpe.2022.439.3>
- Aksaray, Ö. (2019). Müzik alanında yazılan tezlerin bibliyometrik analizi [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Kırıkkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Alyörük, G. (2016). Türkiye'de gitar alanında yapılan lisansüstü tezler: Bir bibliyografya çalışması. Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 19(35), 55-79. <https://doi.org/10.31795/baunsobed.645333>
- Aras, A. (2025). Bibliometric analysis of studies in the field of music education. *Trakya Eğitim Dergisi*. 15 (4), 1549-1581. DOI: 10.24315/tred.1509886
- Arıca, E. (2017). Türkiye'de keman pedagojisi alanında hazırlanan lisansüstü tezler üzerine bir inceleme. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 32(2), 327-342. <https://doi.org/10.16986/HUJE.2016018529>
- Aria, M. & Cuccurullo, C. (2017). bibliometrix: An R-tool for comprehensive science mapping analysis. *Journal of Informetrics*, 11(4), 959-975. <https://doi.org/10.1016/j.joi.2017.08.007>
- Atila, B. & Akyürek, R. (2020). Examination of postgraduate theses on string instruments in Turkey. *Educational Research and Reviews*, 15(9), 581-586. <https://doi.org/10.5897/ERR2020.4038>
- Babaç, E. E. & Köse, H. S. (2018). Türkiye'de 2011-2018 yılları arasında koro alanında yapılmış olan lisansüstü tezlerin bazı parametreler bakımından incelenmesi. *Online Journal of Music Sciences*, 3(1), 35-55. <https://doi.org/10.31811/ojomus.430359>
- Ballantyne, J. & Retell, J. (2020). Teaching careers: Exploring links between well-being, burnout, self-efficacy and praxis shock. *Frontiers in Psychology*, 11, 2255. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2019.02255>
- Çiftçibaş, M. C. (2021). Instrument performance self-efficacy perceptions of music education students. *Cypriot Journal of Educational Sciences*. <https://doi.org/10.18844/cjes.v16i3.5841>
- Coşkun, S. (2016). Türkiye'de Anadolu Güzel Sanatlar Liseleri bireysel çalgı eğitimi dersinde (yaylı çalgılar) piyano eşlikli çalışmalara ilişkin öğretmen görüşleri. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Akademik Müzik Araştırmaları Dergisi*, 2(3), 83-104. <https://doi.org/10.5578/amrj.10806>
- Dalkıran, E., Şahin, B., Karataş, H. Z. & Nacaklı, Z. (2014). Bireysel çalgı performans sınavı kaygı ölçeğinin geliştirilmesi: Geçerlik-güvenirlilik çalışması. *International Journal of Assessment Tools in Education*, 1(1), 13-25.
- Dong, S. vd. (2026). Mapping research on music education faculty structure in higher education (1980-2025): A bibliometric analysis. *SAGE Open*. <https://doi.org/10.1177/21582440261425921>
- Donthu, N., Kumar, S., Mukherjee, D., Pandey, N. & Lim, W. M. (2021). How to conduct a bibliometric analysis: An overview and guidelines. *Journal of Business Research*, 133, 285-296. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2021.04.070>
- Dursun, Y., Özbek, Ö. & Çoraklı Kahraman, E. (2020). Müzik öğretmenlerinin mesleki yeterlikleri ile yaşam ve iş doyumları arasındaki ilişki. *Sanat Eğitimi Dergisi*, 8(2), 145-160.
- Duinker, B. (2024). Teaching form from the performer's perspective. *Music Theory and Analysis*, 11(2), 147-171. <https://doi.org/10.11116/MTA.11.2.1>
- Ekinci, H. (2013). Müzik öğretmeni adaylarının solo sahne performansına ilişkin özgüven algılarının bazı değişkenler bakımından incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, (2), 52-64.
- Girgin, D. (2015). Müzik eğitimi bölümlerindeki çalgı eğitiminde öğretmen ve öğrenci perspektifinde beklentiler. *E-Journal of New World Sciences Academy*, 10(3), 169-183. <https://doi.org/10.12739/NWSA.2015.10.3.1C0640>

- Hendricks, K. S. (2016). The sources of self-efficacy: Educational research and implications for music. Update: Applications of Research in Music Education, 35(1), 32-38. <https://doi.org/10.1177/8755123315576535>
- Jelen, B. & Alparslan, E. (2022). Türkiye'de mesleki çalgı eğitiminde karşılaşılan sorunlar ile ilgili lisansüstü tezlerin incelenmesi. İdil Sanat ve Dil Dergisi, 11(92), 485-497.
- Jiang, X. & Tong, Y. (2025). Student self-esteem in music education contexts: A systematic literature review. Frontiers in Psychology, 16, Article 1515305. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2025.1515305>
- Karabulut, D. vd. (2022). Examining of job satisfaction and burnout levels of music teachers. Art Vision. <https://doi.org/10.54614/ArtVis.2022.1028493>
- Küçük, D. P. (2011). Müzik etkinliklerine katılan ve katılmayan çocuklarda benlik saygısı ve müzik yeteneğine yönelik öz-yeterlik algısının incelenmesi. İlköğretim Online, 10(2), 512-522.
- Ma, Y. & Wang, C. (2025). Empowering music education with technology: A bibliometric perspective. Humanities and Social Sciences Communications, 12(1), Article 345. <https://doi.org/10.1057/s41599-025-04616-2>
- Madigan, D. J. vd. (2021). Towards an understanding of teacher attrition: A meta-analysis of burnout, job satisfaction, and teachers' intentions to quit. Teaching and Teacher Education, 105, 103425. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2021.103425>
- McPherson, G. E. vd. (2017). Applying self-regulated learning microanalysis to study musicians' practice. Psychology of Music, 45(1), 105-122. <https://doi.org/10.1177/0305735617731614>
- Mozgalova, N. vd. (2024). Modeling the process of forming the skills and pedagogical analysis of musical works of future music teachers. Society. Integration. Education. <https://doi.org/10.17770/sie2024vol1.7831>
- Nacakcı, Z. & Dalkıran, E. (2011). Müzik eğitimi anabilim dalı öğrencilerinin bireysel çalgı sınavına yönelik kaygıları. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, (5), 46-56.
- Nazlımoğlu, E. & Karakoç, E. (2023). Türkiye'deki üniversitelerde müzik bilim/sanat alanında lisansüstü eğitime ilişkin bir durum tespiti. Korkut Ata Türkiyat Araştırmaları Dergisi, Özel Sayı 1, 1399-1426. <https://doi.org/10.51531/korkutataturkiyat.1351995>
- Nielsen, S. G. (2004). Strategies and self-efficacy beliefs in instrumental and vocal individual practice. Psychology of Music, 32(4), 418-431. <https://doi.org/10.1177/0305735604046099>
- Otacıoğlu, S. G. (2008). Müzik öğretmenlerinde tükenmişlik sendromu ve etkileyen faktörler. İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 9(15), 103-116.
- Olvera-Fernández, J., Montes-Rodríguez, R. & Ocaña-Fernández, A. (2023). Innovative and disruptive pedagogies in music education: A systematic review of the literature. International Journal of Music Education, 41(1), 3-19. <https://doi.org/10.1177/02557614221093709>
- Özay, S. (2020). Türkiye'de viyola alanında yazılmış lisansüstü tezler. OPUS International Journal of Society Researches, 16 (Eğitim ve Toplum Özel Sayısı), 6344-6361. <https://doi.org/10.26466/opus.784467>
- Özmenteş, G. (2014). Mesleki müzik eğitimi alan öğrencilerin müzik öz-yeterlikleri, benlik saygıları ve bireysel özellikleri arasındaki ilişkiler. Eğitim ve Bilim, 39(171), 138-152. <https://doi.org/10.15390/ES.2014.1223>
- Önal, G. F. & Aksaray, Ö. (2023). Müziğin farklı disiplinlerle ilişkisi ve müzik alanında yazılan tezlerin bibliyometrik analizi. Journal of World of Turks, 15(2), 131-150. <https://doi.org/10.46291/ZfWT/150210>
- Öztürk, Ö. vd. (2020). Music teacher burnout: A discussion in terms of professional status and the value of school music education. The International Journal of Progressive Education, 16(2). <https://doi.org/10.29329/ijpe.2020.277.23>
- Priem, J., Piwowar, H. & Orr, R. (2022). OpenAlex: A fully-open index of scholarly works, authors, venues, institutions, and concepts. arXiv:2205.01833.
- Rahmawati, G. vd. (2026). Project-based learning in music education: A Scopus-based bibliometric review of research trends and intellectual structure. Jurnal Paedagogy. <https://doi.org/10.33394/jp.v13i1.19068>
- Román-Caballero, R., Vadillo, M. A., Trainor, L. J. & Lupiáñez, J. (2022). Please don't stop the music: A meta-analysis of the cognitive and academic benefits of instrumental musical training in childhood and adolescence. Educational Research Review, 35, Article 100436. <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2022.100436>

- Rostvall, A.-L. & West, T. (2003). Analysis of interaction and learning in instrumental teaching. *Music Education Research*, 5(3), 213-226. <https://doi.org/10.1080/1461380032000126319>
- Sacchetti, S. & Salustri, A. (2023). Teaching and playing? A survey on young musicians' well-being and motivations. *Merits*, 3(3), 521-537. <https://doi.org/10.3390/merits3030031>
- Saylam, B. & Girgin, D. (2019). Müzik performans kaygısı: Belirtileri, nedenleri, baş etme stratejileri. *Sınırsız Eğitim ve Araştırma Dergisi*, 4(2), 189-199. <https://doi.org/10.29250/sead.569751>
- Sánchez-Marroquí, J. & Vicente-Nicolás, G. (2024). Bibliometric study of scientific production in music education from 2000 to 2022. *International Journal of Music Education*, 43(3), 372-388. <https://doi.org/10.1177/02557614231220654>
- Soytok Nalçacı, S. (2020). Çalgı çalan ve çalmayan lisans öğrencilerinin özgüven düzeylerinin karşılaştırılması: Buca Eğitim Fakültesi örneği. *İdil Sanat ve Dil Dergisi*, 9(68), 719-725. DOI: 10.7816/idil-09-68-10
- Soytok Nalçacı, S. (2022). W. A. Mozart'ın Re Majör K. 285 Flüt Kuartetinin teknik kazanımlar ve form açısından incelenmesi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (57), 30-43. <https://doi.org/10.53568/yyusbed.1098901>
- Soytok Nalçacı, S. (2024). Özengen müzik eğitimi kurumlarında görev yapan çalgı eğitimcilerinin mesleki doyum düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Social Mentality and Research Thinkers Journal*, 10(2), 192-202. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.10900878>
- Şeker, S. S. (2016). Çalgı performansına ilişkin öz-yeterlik ölçeğinin geliştirilmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16(3), 1176-1189. doi:10.14687/jhs.v13i3.3933
- Şen, Y. & Akbaş, M. (2025). Türkiye'de müzikle tedavi alanında yapılan lisansüstü tezlerin bibliyografik incelenmesi. *Art Vision*, 31(54), 121-135. <https://doi.org/10.32547/artvision.1599812>
- Syafitri, A. I. vd. (2024). Mapping the scientific footprint: A bibliometric study of self-regulated learning in music education using network analysis. *International Journal of Visual and Performing Arts*. <https://doi.org/10.31763/viperarts.v6i2.1733>
- Tebiş, C. & Okay, H. H. (2013). Türkiye'de müzik sanatı ve eğitiminde keman ve viyola konulu lisansüstü tezlerin konu ve yöntem olarak incelenmesi. *International Journal of New Trends in Arts, Sports & Science Education*, 2(2), 11-20.
- Tuna, A. (2017). Müzik bibliyografyası bağlamında 2000-2017 yılları arasında yapılmış lisansüstü tezler ve yöntemleri. *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuarı Dergisi*, (11), 125-134. <https://doi.org/10.31722/konservatuvardergisi.515565>
- Turhal, E. & Varış, Y. (2022). Türkiye'de müzik ve değerler eğitimi konularında yapılmış çalışmaların bibliyometrik analizi. *Online Journal of Music Sciences*, 7(2), 264-283. <https://doi.org/10.31811/ojomus.1203790>
- Uçar, E. vd. (2026). Bibliometric analysis of scale development and adaptation studies published in the field of music. *Online Journal of Music Sciences*. <https://doi.org/10.31811/ojomus.1843994>
- Uçar, S. (2015). Wolfgang Amadeus Mozart'ın bir üflemeli çalgı ile yaylı üçlüsü/dörtlüsü için oda müziği eserleri ve KV 370 (368b) Fa Majör obualı dörtlü'nün ayrıntılı analizi. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Akademik Müzik Araştırmaları Dergisi*, 1(2), 1-13.
- van Eck, N. J. & Waltman, L. (2010). Software survey: VOSviewer, a computer program for bibliometric mapping. *Scientometrics*, 84(2), 523-538. <https://doi.org/10.1007/s11192-009-0146-3>
- Zelenak, M. S. (2015). Measuring the sources of self-efficacy among secondary school music students. *Journal of Research in Music Education*, 62(4), 389-404. <https://doi.org/10.1177/0022429414555018>